

PESSOA
LOOPT DOOR
DE STRATEN
VAN NEW YORK

ED SMET

jon

Meer van dat Moois

Pessoa loopt door de straten van New York

De essentie ligt in de titel zelf. Het volgende is het geval: Pessoa heeft nooit door de straten van New York gelopen. Maar hoe zou het geweest zijn? Wat zou hij van deze stad hebben gemaakt, met zijn ogen, met zijn pen? Dat is de onderliggende vraag die als een metafoor verstaan moet worden. De geest kan namelijk zo ongeveer alles werkelijk maken, binnen de grenzen van de geest. De kunstenaars vertalen die verbeelding naar zoiets als woord en beeld. Werken die ons soms laten huilen. Deze bundel moet gelezen en gezien worden als een hommage aan de kunst, in bijzonderheid aan de literatuur, in een nog grotere bijzonderheid aan Fernando Pessoa. De Portugese schrijver groeit op de bladzijden van deze bundel uit tot een metafoor van zichzelf, zoals hij dat tegelijk is voor de literatuur en voor de kunsten.

‘Ik wil het maken.’ Een enkele zin als inleiding in dit boek. Ogenscheinlijk een roep om succes zoals iedereen dat wel eens tegen zichzelf heeft verklaard. Maar dan wel in het geheim van zijn gedachten want niemand wil voor aap staan met zijn dromen. Maar hier staat het voorin, eenzaam op een bladzijde. Daarmee wordt het een subtiel staaltje van zelfspot, zoals er in dit boek wel meer van dergelijke staaltjes zijn te vinden. Om jezelf lachen om het draaglijk te houden. Maar laat je niet misleiden door deze eenvoud, want die eenregelige inleiding is tegelijk een sleutelzin. Er wordt ook gezegd: ik doe wat ik wil. Als ik triviaal wil zijn, dan is dat aan mij. De zin loopt daarmee vooruit op andere – min of meer – vergelijkbare zinnen in de bundel. Ze brengen je aanvankelijk in verwarring want je hebt eerder prachtige regels gelezen als

Dit hoofd barst helderheden.
Mijn benedenstad, gemoed,
speelt tussen de giften door.

en dan opeens vind je een regel als

Nog eens een blad voor de mond,
de zich vullende asbak,
morgenstond.

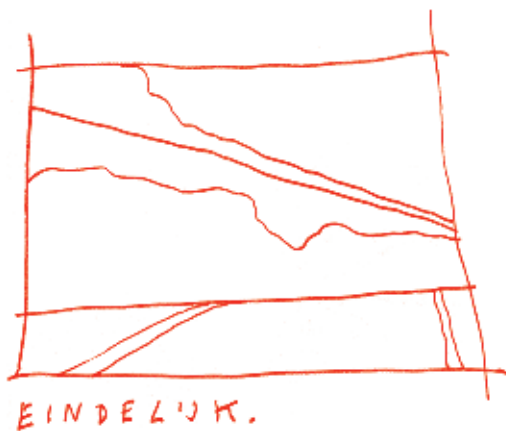
Kan het laatste wel doorgaan voor goede poëzie? De rijm is bijna stuitend. En toch, uiteindelijk moet je vaststellen dat alles er staat zoals het er moet staan. Het geheel van de bundel maakt dat onomstotelijk. En dat slaat evenzeer op de woorden als op de beelden en de vormgeving. Waarom niet een figuur, in een abstracte gelijkenis met Pessoa, op een beurspagina tekenen? Waarom een andere tekening niet scheef in de bladzijde hangen? Het heeft een fascinerende suggestie van slordigheid en tegelijk die van een zeer exacte bedoeling. Deze tekening moet scheef. Waarom? Niet omdat het beeld op een hoger niveau zo bedoeld is, zoals geen enkel gedicht aan Ed Smet heeft gevraagd om geschreven te worden, wat menig dichter beweert over zijn werk.

Nee.

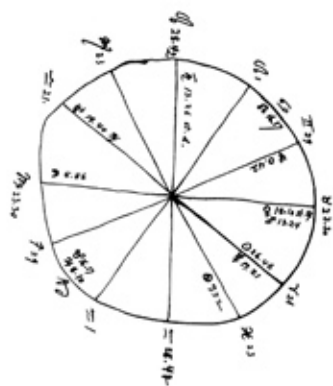
Het is precies zoals het in de inleiding staat. En dat is een hommage aan de kunst. De wil, om te maken.

Ruud Linssen

4

EINDELIJK.

Gordijnen open –
ik wens mij
stilzwijgen, nu.

Geen praat,
duiding of
verantwoording.

Een zonwarme rots
waarop ik liggen kan,
ogen dicht uitzicht.

Zwarte takken
tegen blauw,
kraakhelder.

Contrast,
manifest,
getekend.

6 Plein over

Ochtend, nieuwe reflecties op een bekend gegeven.
Tweehonderd stappen het plein over
wandelaars–meeuwen–tramlijnen–krant kopen.

Een wereld niet afhankelijk. Boten.
Grond. Tankers en slaapdenkers.
Witten tegen grijs, uitgesproken.

Plein, lucht, tegenlicht.
Tegen de avond trekt het dicht –
verdwijnd mijn systeemplafond.

Pessoa loopt door de straten van New York

Ed Smet / Meer van dat Moois 2005

Gedichten Tekeningen Fotografie

8

2,20	2,20	2,20	2,20	2,20
7,40	7,40	7,40	7,40	7,40
26,18	26,18	26,18	26,18	26,18
35,21	35,21	35,21	35,21	35,21
35,83	35,83	35,83	35,83	35,83
37,89	37,89	37,89	37,89	37,89
33,92	33,92	33,92	33,92	33,92
35,05	35,05	35,05	35,05	35,05
7,40	7,40	7,40	7,40	7,40
37,88	37,88	37,88	37,88	37,88
6,10	6,10	6,10	6,10	6,10
6,32	6,32	6,32	6,32	6,32
11,30	11,30	11,30	11,30	11,30
14,00	14,00	14,00	14,00	14,00
12,80	12,80	12,80	12,80	12,80
8,30	8,30	8,30	8,30	8,30
8,88	8,88	8,88	8,88	8,88
19,00	19,00	19,00	19,00	19,00
11,00	11,00	11,00	11,00	11,00
11,70	11,70	11,70	11,70	11,70
23,00	23,00	23,00	23,00	23,00
14,75	14,75	14,75	14,75	14,75
11,98	11,98	11,98	11,98	11,98
12,40	12,40	12,40	12,40	12,40
17,45	17,45	17,45	17,45	17,45
18,56	18,56	18,56	18,56	18,56
18,56	18,56	18,56	18,56	18,56
18,80	18,80	18,80	18,80	18,80
13,40	13,40	13,40	13,40	13,40
12,15	12,15	12,15	12,15	12,15
22,30	22,30	22,30	22,30	22,30
21,75	21,75	21,75	21,75	21,75
22,68	22,68	22,68	22,68	22,68
18,80	18,80	18,80	18,80	18,80
6,98	6,98	6,98	6,98	6,98
33,00	33,00	33,00	33,00	33,00
23,80	23,80	23,80	23,80	23,80
78,70	78,70	78,70	78,70	78,70
12,70	12,70	12,70	12,70	12,70
22,02	22,02	22,02	22,02	22,02
28,70	28,70	28,70	28,70	28,70
6,51	6,51	6,51	6,51	6,51
63,20	63,20	63,20	63,20	63,20
91,90	91,90	91,90	91,90	91,90
23,90	23,90	23,90	23,90	23,90
42,31	42,31	42,31	42,31	42,31

*92 Pagina's, drie kleuren en full-colour,
drie papiersoorten, in linnen gebonden met leeslint.
400 Handgenummerde exemplaren. Prijs 22,50 euro.*

ed@meervandatmoois.nl

ISBN-10 90 810260 1 1

Meer van dat Moois is een stichting. Het stichtelijk doel is het tonen van mooie dingen, het onder de aandacht brengen ervan. Deze uitgave richt zich op het dichten, maar het spectrum van mooie dingen is natuurlijk veel breder. Meer van dat Moois wil door uitgave, expositie en festiviteit uitdragen dat er nog genoeg te genieten valt. Zij doet dat onder deze noemer en op onregelmatige basis.

Reis,